

Чистота и святостъ вжтрѣ въ насъ, по всичкитѣ правила. И тази чистота всѣки може да я добие. Това е едно качество, едно благо, което чака да се придобие. Ще кажете: „Азъ женена, мжжъ имамъ, какво да направя сега?“ Не си женена, кой те е женилъ? — Майка ти, баща ти. Питамъ тогава: майка ти, баща ти, кой ги ожени? Кой ви жени васъ? Мислите, че това е законъ: „Трѣбваше да се ожения.“ Дѣ е писано, че трѣбваше да се оженишъ? Я ми кажете? Вие хората правите жененето. *Ако твоего женене стане причина да те спжне, да не намерцшъ истината въ живота, не се жени!* но, ако то стане причина, ти да намѣришъ истината, любовта и мъдростта, ожени се тогава, азъ ще те съвѣтвамъ. Мжжъ ли, жена ли, всички да се женятъ; но, ако туй женене ви спъне да станете свободни, не се женете! „Ама какво ще стане съ свѣта?“ — Каквото ще нека стане съ тоя свѣтъ, ние другъ, новъ свѣтъ ще направимъ, по други закони! И овдѣ и ондѣ не може. И тукъ и тамъ не може. Ние трѣбва да имаме една опрѣдѣлена философия. Всѣко нѣщо, което насъ ни спира да намѣримъ онази велика Любовь, което спира съзнаието да се домогне да стане Божествено, да добие Божията мъдростъ, всички тия прѣчки на живота ние трѣбва да ги прѣмахнемъ веднага. Не правимъ въпросъ тъй или иначе. Не се женя. Защо? — Не искамъ. — Дѣще, ожени се. — Не. — Защо? — Не искамъ. Синко, ожени се. — Не искамъ. Тази дъщеря и този синъ, тѣ сж умни казватъ: „Вие, като сте се оженили, какво сте направили?“ И прави сж. „Намѣрили ли сте Бога?“ — Не. — „Ее, тогава защо да се женя, искате и азъ да бжда будала като васъ?“ Казватъ момата и синътъ: „Азъ искамъ да намѣря Бога, безъ да се женя.“ „Ама то не било тъй соредъ Писанието.“ Какъ е споредъ Писанието? Казва се: „Да възлюбишъ Господа Бога твоего съ всичкото си сърце, съ всичката си душа, съ всичкия си умъ и съ всичката си сила. Четири нѣща. — И слѣдъ като научишъ това,